

CIVILDIENESTA TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS
2008. gada 25. aprīlī

Lieta F-19/08 R

Kelly-Marie Bennett u.c.
pret
**Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes,
paraugi un modeļi) (ITSB)**

Civildienests — Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par akta
piemērošanas apturēšanu — Paziņojums par konkursu — Steidzamība —
Neesamība

Pilns teksts tiesvedības valodā (franču) II-A-1 - 713

Priekšmets: Prasības pieteikums, kas iesniegts saskaņā ar EKL 242. un 243. pantu un EAEKL 157. un 158. pantu un ar kuru trīs ITSB pagaidu darbinieki lūdz apturēt konkursa paziņojumu OHIM/AD/02/07 — Administratori (AD 6) rūpnieciskā īpašuma jomā, kas publicēts 2007. gada 12. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 300 A, 17. lpp.), un deviņi citi ITSB pagaidu darbinieki lūdz apturēt konkursa paziņojumu OHIM/AST/02/07 — Asistenti (AST 3) rūpnieciskā īpašuma jomā, kas publicēts 2007. gada 12. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 300 A, 50. lpp.).

Nolēmums: Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt. Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Kopsavilkums

*1. Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Pagaidu pasākumi — Noteikšanas nosacījumi — “Fumus boni juris” — Steidzamība — Kumulatīvs raksturs — Visu attiecīgo interešu izsvēršana
(EKL 242. un 243. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punkts)*

*2. Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Pagaidu pasākumi — Noteikšanas nosacījumi — Būtisks un neatgriezenisks kaitējums — Pierādīšanas pienākums
(EKL 242. un 243. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punkts)*

1. Saskaņā ar Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punktu pieteikumos par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānorāda apstākļi, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskie un tiesību pamati, kuri sākotnēji šķietami (*fumus boni juris*) pamato prasītos pasākumus. Šie apstākļi ir kumulatīvi, un tādejādi pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānoraida, ja kāds no šiem nosacījumiem nav izpildīts. Tiesa, kas lemj par pagaidu noregulējumu, vajadzības gadījumā veic arī iesaistīto interešu izsvēršanu.

Visas šīs novērtēšanas ietvaros tiesai, kas lemj par pagaidu noregulējumu, ir plaša rīcības brīvība un tiesības, ņemot vērā lietas īpatnības, pašai brīvi noteikt veidu, kādā šie dažādie nosacījumi ir jāizvērtē, kā arī šīs izvērtēšanas kārtību, jo

nevienā Kopienas tiesību aktu normā nav paredzēta iepriekš noteikta analīzes shēma, lai izvērtētu nepieciešamību pieņemt lēmumu par pagaidu pasākumiem.

(skat. 15.–17. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: 1999. gada 10. septembris, T-173/99 R *Elkaïm un Mazuel/ Komisija*, *Recueil FP*, I-A-155. un II-811. lpp., 18. punkts; 2001. gada 9. augusts, T-120/01 R *De Nicola/EIB*, *Recueil FP*, I-A-171. un II-783. lpp., 12. un 13. punkts.

Civildienesta tiesa: 2006. gada 31. maijs, F-38/06 R *Bianchi/EIF*, Krājums-CDL, I-A-1-27. un II-A-1-93. lpp., 20. un 22. punkts.

2. Pagaidu noregulējuma procesa mērķis ir nevis nodrošināt kaitējuma atlīdzināšanu, bet gan nodrošināt pilnīgu sprieduma pēc būtības efektivitāti. Lai sasniegtu šo pēdējo mērķi, prasītajiem pasākumiem ir jābūt steidzamiem tādā nozīmē, ka, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu prasītāja interesēm, tie ir jānosaka un to iedarbībai jāizpaužas pirms lēmuma pamata tiesvedībā. Lietas dalībniekam, kas iesniedz pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, ir jāiesniedz pierādījumi, ka tas nevar gaidīt pamata tiesvedības iznākumu, neciešot šāda veida kaitējumu. Lai arī šāda kaitējuma pierādīšanai pagaidu noregulējuma tiesvedības ietvaros nav nepieciešams, lai noteikti tiktu pierādīta kaitējuma iestāšanās, bet pietiek, lai tas būtu paredzams ar pietiekami lielu varbūtības pakāpi, tomēr prasītājam ir jāpierāda fakti, kas var pamatot būtiska un neatgriezeniska kaitējuma rašanos.

Kaitējums, kuram ir tikai finansiāls raksturs, principā nevar tikt uzskatīts par neatgriezenisku vai kaut vai grūti labojamu, jo tas vēlāk var tikt finansiāli kompensēts. Tāpat vienkārša vajadzība atrast darbu ārvalstīs principā pati par sevi nav uzskatāma par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu.

(skat. 24., 25., 27. un 28. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 1999. gada 25. marts, C-65/99 P(R) *Willeme*/Komisija, *Recueil*, I-1857. lpp., 62. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1993. gada 30. novembris, T-549/93 R *D.*/Komisija, *Recueil*, II-1347. lpp., 45. punkts; *Elkaïm* un *Mazuel*/Komisija, minēts iepriekš, 25. punkts; 2001. gada 7. decembris, T-192/01 R *Lior*/Komisija, *Recueil*, II-3657. lpp., 49. punkts; 2002. gada 19. decembris, T-320/02 R *Esch-Leonhardt* u.c./ECB, *Recueil FP*, I-A-325. un II-1555. lpp., 27. punkts.

Civildienesta tiesa: 2007. gada 21. novembris, F-98/07 R *Petrilli*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-371. un II-A-1-2051. lpp., 36. punkts; 2008. gada 30. janvāris, F-64/07 R S/Parlaments, Krājums-CDL, I-A-1-11. un II-A-1-35. lpp., 31. punkts.